

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 14 października 2015 r.

Poz. 1615

USTAWA

z dnia 11 września 2015 r.

o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej

Art. 1. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410 oraz z 2015 r. poz. 1266 i 1505) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pierwszeństwo do uzyskania patentu, prawa ochronnego albo prawa z rejestracji oznacza się, z uwzględnieniem art. 14 i art. 15¹, według daty zgłoszenia wynalazku, wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego w Urzędzie Patentowym.”;

2) uchyla się art. 15;

3) po art. 15 dodaje się art. 15¹ w brzmieniu:

„Art. 15¹. 1. Pierwszeństwo do uzyskania patentu, prawa ochronnego albo prawa z rejestracji oznacza się, na zasadach określonych w umowach międzynarodowych, według daty wystawienia wynalazku, wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą, na wystawie międzynarodowej oficjalnej lub oficjalnie uznanej, jeżeli zgłoszenie w Urzędzie Patentowym tego wynalazku, wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego zostanie dokonane w okresie 6 miesięcy od tej daty.

2. Pierwszeństwo do uzyskania w Rzeczypospolitej Polskiej prawa ochronnego na wzór użytkowy albo prawa z rejestracji wzoru przemysłowego oznacza się także według daty wystawienia wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego na innej niż określona w ust. 1 wystawie w Rzeczypospolitej Polskiej, wskazanej przez Prezesa Urzędu Patentowego w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, jeżeli zgłoszenie w Urzędzie Patentowym tego wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego zostanie dokonane w okresie 6 miesięcy od tej daty.

3. Wystawa, o której mowa w ust. 2, ma dawać rękojmię jej wiarygodności, w szczególności posiadać ustaloną renomę i długoletnią tradycję.

4. Z inicjatywą wskazania wystawy, o której mowa w ust. 2, występuje właściwy minister, wojewoda lub podmiot zawodowo zajmujący się organizacją wystaw, o których mowa w ust. 2.”;

4) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pierwszeństwo, o którym mowa w art. 14 i art. 15¹ (uprzednie pierwszeństwo), jest zbywalne i podlega dziedziczeniu.”;

5) w art. 48:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wystawa, na której wystawienie jest podstawą zastrzeżenia uprzedniego pierwszeństwa przez zgłaszającego, nie spełnia wymagań określonych w art. 15¹.”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zgłaszający uchybił przewidzianym w art. 14 i art. 15¹ terminom dla dokonania zgłoszenia albo terminowi dla złożenia dowodu pierwszeństwa lub innego dokumentu bądź oświadczenia wymaganego do uzyskania pierwszeństwa lub”;

- 6) w art. 106 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Praw z rejestracji nie udziela się również, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, na wzory przemysłowe zawierające oznaczenia, o których mowa w art. 129¹ ust. 1 pkt 8–11.”;

- 7) art. 117³ otrzymuje brzmienie:

„Art. 117³. 1. Każdy może wnieść umotywowany sprzeciw wobec uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego. Przepisy art. 246 ust. 1 i art. 247 stosuje się odpowiednio.

2. Urząd Patentowy wydaje decyzję o unieważnieniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego, jeżeli uprawniony z rejestracji międzynarodowego wzoru przemysłowego, nie udzieli odpowiedzi na sprzeciw, o którym mowa w ust. 1, lub zgodzi się z tym sprzeciwem.

3. Od decyzji Urzędu Patentowego, o której mowa w ust. 2, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepisy art. 244 ust. 1–1⁴, 4 i 5, art. 244¹ oraz art. 245 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.”;

- 8) uchyla się art. 129;

- 9) po art. 129 dodaje się art. 129¹ w brzmieniu:

„Art. 129¹. 1. Nie udziela się prawa ochronnego na oznaczenie, które:

- 1) nie może być znakiem towarowym;
- 2) nie nadaje się do odróżniania w obrocie towarów, dla których zostało zgłoszone;
- 3) składa się wyłącznie z elementów mogących służyć w obrocie do wskazania, w szczególności rodzaju towaru, jego pochodzenia, jakości, ilości, wartości, przeznaczenia, sposobu wytwarzania, składu, funkcji lub przydatności;
- 4) składa się wyłącznie z elementów, które weszły do języka potocznego lub są zwyczajowo używane w uczciwych i utrwalonych praktykach handlowych;
- 5) stanowi kształt towaru, który jest uwarunkowany wyłącznie jego naturą, jest niezbędny do uzyskania efektu technicznego lub zwiększa znacznie wartość towaru;
- 6) zostało zgłoszone w złej wierze;
- 7) jest sprzeczne z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami;
- 8) zawiera element będący symbolem, w szczególności o charakterze religijnym, patriotycznym lub kulturowym, którego używanie obrażałoby uczucia religijne, patriotyczne lub tradycję narodową;
- 9) zawiera symbol Rzeczypospolitej Polskiej (godło, barwy lub hymn), znak sił zbrojnych, organizacji paramilitarnej lub sił porządkowych, reprodukcję polskiego orderu, odznaczenia lub odznaki honorowej, odznaki lub odznaki wojskowej bądź innego oficjalnego lub powszechnie używanego odznaczenia i odznaki, w szczególności administracji rządowej lub samorządu terytorialnego albo organizacji społecznej działającej w ważnym interesie publicznym, gdy obszar działania tej organizacji obejmuje cały kraj lub znaczną jego część, jeżeli zgłaszający nie wykaże się uprawnieniem, w szczególności zezwoleniem właściwego organu Państwa albo organu samorządu terytorialnego, albo zgodą organizacji, na używanie oznaczenia w obrocie;
- 10) zawiera symbol (herb, flagę, godło) obcego państwa, nazwę, skrót nazwy, bądź symbol (herb, flagę, godło) organizacji międzynarodowej lub przyjęte w obcym państwie urzędowe oznaczenie, stempel kontrolny lub gwarancyjny, jeżeli zakaz taki wynika z umów międzynarodowych, chyba że zgłaszający wykaże się zezwoleniem właściwego organu, które uprawnia go do używania takiego oznaczenia w obrocie;
- 11) zawiera urzędowo uznane oznaczenie przyjęte do stosowania w obrocie, w szczególności znak bezpieczeństwa, znak jakości lub cechę legalizacji, w zakresie, w jakim mogłoby to wprowadzić odbiorców w błąd co do charakteru takiego oznaczenia, o ile zgłaszający nie wykaże, że jest uprawniony do jego używania;
- 12) ze swojej istoty może wprowadzać odbiorców w błąd, w szczególności co do charakteru, jakości lub pochodzenia geograficznego towaru;
- 13) stanowi chronioną nazwę odmiany roślin i odnosi się do odmiany roślin tego samego lub pokrewnego gatunku.

2. W odniesieniu do wyrobów alkoholowych, znak towarowy zawierający element geograficzny niezgodny z pochodzeniem wyrobu uważa się za znak wprowadzający odbiorców w błąd.

3. Nie udziela się prawa ochronnego na znak towarowy zawierający element geograficzny prawdziwy w sensie dosłownym co do terytorium, regionu lub miejsca, z którego towar pochodzi, który mógłby wprowadzić odbiorców w błąd, że towar pochodzi z innego, słynącego z danych wyrobów terenu. W przypadku homonimicznych oznaczeń geograficznych dla wina i piwa ochrona może być przyznana, z tym, że Urząd Patentowy wezwie osobę, która doko-

nała zgłoszenia później, do dokonania w znaku odpowiednich zmian pozwalających na odróżnienie go od znaku wcześniejszego.

4. Nie udziela się prawa ochronnego na znak towarowy dla towarów identycznych lub podobnych, jeżeli znak ten jest identyczny lub podobny do zarejestrowanego oznaczenia geograficznego, nazwy pochodzenia, określenia tradycyjnego dla wina lub oznaczenia geograficznego napoju spirytusowego, których ochrona jest przewidziana na podstawie przepisów prawa i w zakresie w nich przewidzianym.”;

10) art. 130 otrzymuje brzmienie:

„Art. 130. Odmowa udzielenia prawa ochronnego na podstawie art. 129¹ ust. 1 pkt 2–4 nie może nastąpić, jeżeli przed datą zgłoszenia znaku towarowego w Urzędzie Patentowym znak ten nabrał, w następstwie jego używania, charakteru odróżniającego w zwykłych warunkach obrotu.”;

11) uchyla się art. 131 i art. 132;

12) po art. 132 dodaje się art. 132¹ w brzmieniu:

„Art. 132¹. 1. Po rozpatrzeniu sprzeciwu, o którym mowa w art. 152^{6a} ust. 1 lub art. 152¹⁷ ust. 1, uznanego za zasadny nie udziela się prawa ochronnego na znak towarowy:

- 1) którego używanie narusza prawa osobiste lub majątkowe osób trzecich;
- 2) identyczny ze znakiem towarowym, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz innej osoby dla identycznych towarów;
- 3) identyczny lub podobny do znaku towarowego, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz innej osoby dla towarów identycznych lub podobnych, jeżeli zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje, w szczególności ryzyko skojarzenia znaku zgłoszonego ze znakiem wcześniejszym;
- 4) identyczny lub podobny do renomowanego znaku towarowego, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz innej osoby dla jakichkolwiek towarów, jeżeli używanie zgłoszonego znaku bez uzasadnionej przyczyny mogłoby przynieść zgłaszającemu nienależną korzyść lub być szkodliwe dla odróżniającego charakteru bądź renomy znaku wcześniejszego;
- 5) identyczny lub podobny do znaku towarowego, który przed datą według której oznacza się pierwszeństwo do uzyskania prawa ochronnego był w Rzeczypospolitej Polskiej powszechnie znany i używany jako znak towarowy przeznaczony do oznaczania towarów identycznych lub podobnych pochodzących od innej osoby, jeżeli zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje, w szczególności ryzyko skojarzenia znaku zgłoszonego ze znakiem powszechnie znanym.

2. Podstawą sprzeciwu, o którym mowa w art. 152^{6a} ust. 1 lub art. 152¹⁷ ust. 1, mogą być również zgłoszenia znaków towarowych z wcześniejszym pierwszeństwem, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, o ile udzielone zostanie na nie prawo ochronne. Do czasu prawomocnego zakończenia wcześniejszych postępowań zgłoszeniowych, postępowanie w sprawie sprzeciwu zawieszają się.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, w przypadku, gdy wcześniejszy znak towarowy został zgłoszony lub zarejestrowany w trybie określonym w art. 4.

4. Ochrona znaku towarowego zawierającego oznaczenia, o których mowa w art. 129¹ ust. 1 pkt 8–11, lub oznaczenia odnoszące się do pochodzenia towaru, nie wyłącza możliwości uzyskania prawa ochronnego przez inną osobę na znak towarowy zawierający takie same elementy dla towarów identycznych lub podobnych, jeżeli znaki te mogą być w obrocie łatwo odróżniane.”;

13) art. 133 otrzymuje brzmienie:

„Art. 133. Jeżeli uprawniony do wcześniejszego znaku towarowego lub uprawniony z wcześniejszego prawa osobistego lub majątkowego wyrazi pisemną zgodę na udzielenie prawa ochronnego na późniejszy znak towarowy sprzeciw, o którym mowa w art. 152^{6a} ust. 1 lub art. 152¹⁷ ust. 1, podlega oddaleniu.”;

14) uchyla się art. 134;

15) po art. 134 dodaje się art. 134¹ w brzmieniu:

„Art. 134¹. Jeżeli dwie lub więcej osób korzystających z tej samej daty pierwszeństwa zgłosiło identyczne albo podobne znaki towarowe, prawo ochronne na znak towarowy może być udzielone na rzecz każdej z tych osób.”;

16) uchyla się art. 135;

17) w art. 140 ust. 1¹ otrzymuje brzmienie:

„1¹. Do czasu wydania decyzji zgłaszający może złożyć wniosek o usunięcie ze znaku towarowego oznaczeń, o których mowa w art. 129¹. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio. Wraz z wnioskiem, zgłaszający przesyła zmienne fotografie lub odbitki znaku towarowego, o ile są one w zgłoszeniu wymagane.”;

18) uchyla się art. 143 i art. 144;

19) art. 145 otrzymuje brzmienie:

„Art. 145. 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi brak warunków wymaganych do uzyskania prawa ochronnego na znak towarowy z przyczyn, o których mowa w art. 129¹, wydaje decyzję o odmowie udzielenia prawa ochronnego na znak towarowy.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Urząd Patentowy informuje zgłaszającego o zebranych dowodach i okolicznościach mogących świadczyć o istnieniu przeszkód do uzyskania prawa ochronnego na znak towarowy i wyznacza mu termin do zajęcia stanowiska.

3. W przypadku gdy brak warunków wymaganych do uzyskania prawa ochronnego na znak towarowy z przyczyn, o których mowa w art. 129¹, dotyczy tylko niektórych towarów, Urząd Patentowy wydaje decyzję o odmowie udzielenia prawa ochronnego na znak towarowy dla tych towarów.”;

20) uchyla się art. 146;

21) po art. 146 dodaje się art. 146¹ w brzmieniu:

„Art. 146¹. 1. Urząd Patentowy niezwłocznie dokonuje ogłoszenia w „Biuletynie Urzędu Patentowego” o zgłoszeniu znaku towarowego, co do którego nie stwierdzono braku warunków wymaganych do uzyskania prawa ochronnego na znak towarowy z przyczyn, o których mowa w art. 129¹.

2. Przed ogłoszeniem, o którym mowa w ust. 1, jednak nie później niż w terminie 2 miesięcy od daty zgłoszenia, Urząd Patentowy ujawnia informacje o znaku towarowym, dacie pierwszeństwa, dacie i numerze zgłoszenia, wykazie towarów i usług, imieniu i nazwisku lub nazwie zgłaszającego, jego miejscu zamieszkania lub siedzibie oraz kodzie kraju.

3. Po uprawomocnieniu się decyzji o odmowie udzielenia prawa ochronnego na znak towarowy, o której mowa w art. 145 ust. 3, Urząd Patentowy dokonuje ogłoszenia w „Biuletynie Urzędu Patentowego” o zgłoszeniu znaku towarowego dla pozostałych towarów.

4. Osoby trzecie mogą zgłaszać uwagi co do istnienia okoliczności, o których mowa w art. 129¹.

5. Urząd Patentowy może wydać decyzję o odmowie udzielenia prawa ochronnego na znak towarowy, w przypadku powzięcia informacji o okolicznościach, o których mowa w art. 129¹, także po ogłoszeniu o zgłoszeniu znaku towarowego. Przepis art. 145 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

6. Dla zgłoszenia znaku towarowego podlegającego ogłoszeniu, Urząd Patentowy sporządza zawiadomienie o istnieniu identycznych lub podobnych znaków towarowych z wcześniejszym pierwszeństwem, przeznaczonych do oznaczania takich samych lub podobnych towarów i przekazuje je zgłaszającemu. Zawiadomienie to ma charakter wyłącznie informacyjny i nie jest wiążące.”;

22) w art. 147:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po bezskutecznym upływie terminu na złożenie sprzeciwu, o którym mowa w art. 152¹⁷ ust. 1, Urząd Patentowy wydaje decyzję o udzieleniu prawa ochronnego na znak towarowy, chyba że powziął, po ogłoszeniu o zgłoszeniu znaku towarowego, informację o okolicznościach, o których mowa w art. 129¹.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Po prawomocnym zakończeniu wszystkich postępowań w sprawie sprzeciwu, Urząd Patentowy odmawia udzielenia prawa ochronnego na znak towarowy w zakresie, w którym sprzeciwu zostały uznane za zasadne, a w pozostałym zakresie udziela prawa ochronnego na znak towarowy.”;

23) uchyla się art. 149–151;

24) art. 152 otrzymuje brzmienie:

„Art. 152. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, jakim ma odpowiadać zgłoszenie znaku towarowego, oraz szczegółowy zakres i tryb rozpatrywania zgłoszeń, uwzględniając w szczególności zakres informacji ujawnianej publicznie, sposób jej udostępniania oraz zakres, w jakim Urząd Paten-

towy może wprowadzać poprawki w wykazie towarów i ich klasyfikacji. Określenie wymogów, jakim ma odpowiadać zgłoszenie, nie może prowadzić do tworzenia nadmiernych, ponad potrzebę, utrudnień dla zgłaszającego.”;

- 25) w tytule III w dziale I tytuł rozdziału 4¹ otrzymuje brzmienie: „Postępowanie w sprawie uznawania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowych znaków towarowych”;

- 26) w art. 152² ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi brak warunków wymaganych do uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego z przyczyn, o których mowa w art. 129¹, wydaje decyzję o odmowie uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego.”;

- 27) art. 152³ otrzymuje brzmienie:

„Art. 152³. W przypadku gdy brak warunków wymaganych do uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego z przyczyn, o których mowa w art. 129¹, dotyczy tylko niektórych towarów, Urząd Patentowy wydaje decyzję o odmowie uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego dla tych towarów. Przepis art. 152² ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

- 28) uchyla się art. 152⁴;

- 29) art. 152⁵ i art. 152⁶ otrzymują brzmienie:

„Art. 152⁵. Urząd Patentowy przekazuje do Biura Międzynarodowego notę o wydaniu decyzji o odmowie uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego w trybie, formie i języku przewidzianych w Porozumieniu lub Protokole. Do noty dołącza się decyzję, o której mowa w art. 152² lub art. 152³.

Art. 152⁶. 1. Urząd Patentowy niezwłocznie dokonuje ogłoszenia w „Biuletynie Urzędu Patentowego” o wyznaczeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej międzynarodowego znaku towarowego, co do którego nie stwierdzono braku warunków wymaganych do uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego z przyczyn, o których mowa w art. 129¹.

2. Po uprawomocnieniu się decyzji o odmowie uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego, o której mowa w art. 152³, Urząd Patentowy dokonuje ogłoszenia w „Biuletynie Urzędu Patentowego” o wyznaczeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tego międzynarodowego znaku towarowego dla pozostałych towarów.

3. Osoby trzecie mogą zgłaszać uwagi co do istnienia okoliczności, o których mowa w art. 129¹.

4. Urząd Patentowy może wydać decyzję o odmowie uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego, w przypadku powzięcia informacji o okolicznościach, o których mowa w art. 129¹, także po ogłoszeniu o wyznaczeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej międzynarodowego znaku towarowego. Przepis art. 152² ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

- 30) po art. 152⁶ dodaje się art. 152^{6a} i art. 152^{6b} w brzmieniu:

„Art. 152^{6a}. 1. W terminie 3 miesięcy od daty ogłoszenia o wyznaczeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej międzynarodowego znaku towarowego, uprawniony do wcześniejszego znaku towarowego lub uprawniony z wcześniejszego prawa osobistego lub majątkowego może wnieść sprzeciw wobec wyznaczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej międzynarodowego znaku towarowego z przyczyn, o których mowa w art. 132¹ ust. 1–3. Termin ten nie podlega przywróceniu.

2. W przypadku wniesienia sprzeciwu wobec wyznaczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej międzynarodowego znaku towarowego, Urząd Patentowy przesyła do Biura Międzynarodowego notę o powodach mogących uniemożliwić uznanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego wynikających ze sprzeciwu.

3. Do postępowania w sprawie sprzeciwu wobec wyznaczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej międzynarodowego znaku towarowego przepisy art. 152¹⁷ ust. 2–7 oraz art. 152¹⁸–152²³ stosuje się odpowiednio.

Art. 152^{6b}. 1. Po bezskutecznym upływie terminu na złożenie sprzeciwu, o którym mowa w art. 152^{6a} ust. 1, Urząd Patentowy wydaje decyzję o uznaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego, chyba że powziął, po ogłoszeniu o zgłoszeniu znaku towarowego, informację o okolicznościach, o których mowa w art. 129¹. Przepis art. 152⁵ stosuje się odpowiednio.

2. Po prawomocnym zakończeniu wszystkich postępowań w sprawie sprzeciwu, Urząd Patentowy odmawia uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego w zakresie, w którym sprzeciw uznany został za zasadny, a w pozostałym zakresie uznaje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochronę międzynarodowego znaku towarowego.”;

31) art. 152⁷ otrzymuje brzmienie:

„Art. 152⁷. Od decyzji Urzędu Patentowego w sprawie o uznanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego służy stronie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 5 miesięcy od daty opublikowania w Rejestrze Międzynarodowym w rozumieniu Porozumienia i Protokołu informacji o odmowie uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego. Przepisy art. 244 ust. 1¹–1⁴ i 5, art. 244¹ oraz art. 245 stosuje się odpowiednio.”;

32) uchyla się art. 152⁸–152¹¹;

33) w art. 152¹² uchyla się ust. 2;

34) w tytule III w dziale I po rozdziale 4¹ dodaje się rozdział 4² w brzmieniu:

„Rozdział 4²

Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Art. 152¹⁷. 1. W terminie 3 miesięcy od daty ogłoszenia o zgłoszeniu znaku towarowego, uprawniony do wcześniejszego znaku towarowego lub uprawniony z wcześniejszego prawa osobistego lub majątkowego może wnieść sprzeciw wobec zgłoszenia znaku towarowego z przyczyn, o których mowa w art. 132¹ ust. 1–3. Termin ten nie podlega przywróceniu.

2. Od sprzeciwu należy wnieść opłatę.

3. Sprzeciw zawiera oznaczenie stron, wskazanie podstawy faktycznej i prawnej wraz z uzasadnieniem i zakresem sprzeciwu oraz podpis wnoszącego sprzeciw.

4. Sprzeciw oraz inne pisma wnosi się wraz z ich odpisami dla strony przeciwnej.

5. Materiały i dokumenty sporządzone w języku obcym wnosi się wraz z ich tłumaczeniami na język polski.

6. Urząd Patentowy, w drodze postanowienia, pozostawia bez rozpoznania sprzeciw, który:

- 1) został wniesiony po upływie terminu lub
- 2) nie wskazuje zgłoszenia znaku towarowego, wobec którego jest wnoszony, lub
- 3) nie wskazuje wcześniejszego prawa, o którym mowa w art. 132¹ ust. 1–3

– chyba, że braki te zostały uzupełnione w terminie, o którym mowa w ust. 1.

7. Jeżeli sprzeciw nie spełnia wymogów formalnych, Urząd Patentowy wyznacza wnoszącemu sprzeciw termin do usunięcia braków pod rygorem umorzenia postępowania.

Art. 152¹⁸. 1. Stronami postępowania w sprawie sprzeciwu są zgłaszający i wnoszący sprzeciw.

2. Do rozpatrzenia sprzeciwu Prezes Urzędu Patentowego wyznacza eksperta.

Art. 152¹⁹. 1. Urząd Patentowy niezwłocznie zawiadamia zgłaszającego o wniesieniu sprzeciwu oraz informuje strony postępowania o możliwości ugodowego rozstrzygnięcia sporu w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia informacji.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać przedłużony do 6 miesięcy na zgodny wniosek stron.

3. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, Urząd Patentowy wzywa zgłaszającego do udzielenia odpowiedzi na sprzeciw w wyznaczonym terminie. W odpowiedzi na sprzeciw zgłaszający przedstawia zarzuty oraz przytacza wszystkie okoliczności faktyczne i dowody na ich poparcie.

4. W terminie, o którym mowa w ust. 3, zgłaszający może podnieść zarzut nieużywania wcześniejszego znaku towarowego w sposób rzeczywisty w ciągu nieprzerwanego okresu 5 lat przed datą dokonania zgłoszenia znaku towarowego będącego przedmiotem sprzeciwu dla towarów objętych sprzeciwem, chyba że istnieją ważne powody tego nieużywania lub nie upłynął okres 5 lat od daty zarejestrowania wcześniejszego znaku. W przypadku uznania zarzutu za zasadny, Urząd Patentowy oddala sprzeciw.

5. Urząd Patentowy przekazuje wnoszącemu sprzeciw odpowiedź na sprzeciw oraz wyznacza mu termin na zajęcie stanowiska i uzupełnienie dowodów. Przepis art. 169 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

6. Zgłaszający może odnieść się do dowodów i twierdzeń przedstawionych na podstawie ust. 5 przez wnoszącego sprzeciw w terminie wyznaczonym przez Urząd Patentowy.

7. Urząd Patentowy może wezwać stronę postępowania do przedstawienia, w wyznaczonym terminie, stanowiska dotyczącego materiałów przedstawionych przez drugą stronę lub Urząd Patentowy.

8. Urząd Patentowy pomija twierdzenia i dowody niezgłoszone w wyznaczonym terminie, chyba że strona wykaże, że ich powołanie nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynikła później. Dalsze twierdzenia i dowody na ich poparcie powołuje się w terminie miesiąca od dnia, w którym powołanie ich stało się możliwe lub wynikła potrzeba ich powołania.

Art. 152²⁰. Urząd Patentowy rozpatruje sprzeciw w jego granicach i jest związany podstawą prawną wskazaną przez wnoszącego sprzeciw.

Art. 152²¹. Po rozpatrzeniu sprzeciwu, Urząd Patentowy wydaje decyzję o oddaleniu sprzeciwu lub uznaniu go za zasadny w całości lub części.

Art. 152²². 1. Od decyzji Urzędu Patentowego wydanej po rozpatrzeniu sprzeciwu stronom służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygany przez kolegia orzekające do spraw spornych. Przepisy art. 244 ust. 1¹, 1² i 3–5, art. 244¹, art. 245, art. 255⁷ oraz art. 255⁸ stosuje się odpowiednio.

2. Nowe fakty i dowody mogą być powołane tylko jeżeli ich powołanie nie było wcześniej możliwe albo potrzeba ich powołania wynikła później.

3. Urząd Patentowy przeprowadza rozprawę z urzędu lub na wniosek strony, jeżeli uzna to za zasadne. W przypadku wyznaczenia rozprawy przepisy art. 255³, art. 255⁵ oraz art. 255⁶ stosuje się odpowiednio.

Art. 152²³. Do postępowania w sprawie sprzeciwu przepisy art. 242 ust. 1 i 2, art. 251, art. 252, art. 253 ust. 1 oraz art. 256 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

35) w art. 153 po ust. 1 dodaje się ust. 1¹–1³ w brzmieniu:

„1¹. Udzielone prawa ochronne na znaki towarowe podlegają wpisowi do rejestru znaków towarowych.

1². Udzielenie prawa ochronnego na znak towarowy stwierdza się przez wydanie świadectwa ochronnego na znak towarowy.

1³. Uprawniony może wskazać, że jego znak został zarejestrowany, poprzez umieszczenie w sąsiedztwie znaku towarowego litery „R” wpisanej w okrąg.”;

36) art. 162¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 162¹. W toku postępowania wszczętego na skutek wniesienia wniosku o unieważnienie, prawo ochronne na znak towarowy może zostać podzielone na wniosek uprawnionego, w stosunku do wskazanych towarów, z zachowaniem daty pierwszeństwa. Przepis art. 140 stosuje się odpowiednio. Składając wniosek, uprawniony uiszcza opłatę za podział prawa ochronnego na znak towarowy.”;

37) art. 164 otrzymuje brzmienie:

„Art. 164. 1. Prawo ochronne na znak towarowy może być unieważnione na wniosek, w całości lub części, jeżeli nie zostały spełnione warunki, wymagane do uzyskania tego prawa z przyczyn, o których mowa w art. 129¹, lub w przypadku istnienia wcześniejszego prawa, o którym mowa w art. 132¹ ust. 1–3.

2. W przypadku gdy podstawą wniosku jest wcześniejsze prawo, o którym mowa w art. 132¹ ust. 1–3 na prawo to może powołać się jedynie uprawniony z tego prawa. Przepis art. 133 stosuje się odpowiednio.”;

38) w art. 165:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jeżeli na znak towarowy udzielono prawa ochronnego z naruszeniem art. 129¹ ust. 1 pkt 2–4, a do dnia złożenia wniosku znak ten nabrał, w następstwie jego używania, charakteru odróżniającego w zwykłych warunkach obrotu,”

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jeżeli sprzeciw oparty na tych samych prawach wcześniejszych i na tych samych podstawach prawnych został prawomocnie oddalony.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów ust. 1 pkt 1 i 3 nie stosuje się, jeżeli uprawniony uzyskał prawo ochronne działając w złej wierze.”;

39) w art. 169 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Urząd Patentowy na wniosek każdej osoby wydaje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie prawa ochronnego na znak towarowy.”;

- 40) w art. 170 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nie wydaje się decyzji stwierdzającej wygaśnięcie prawa ochronnego na znak towarowy z powodu utraty uprawnienia do używania zawartego w nim oznaczenia, o którym mowa w art. 129¹ ust. 1 pkt 6 i 8–11, jeżeli przed złożeniem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia tego prawa nastąpiło zaniechanie używania oznaczenia w znaku towarowym.”;

- 41) w art. 174 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o towarach, nie dotyczy to usług, produktów rolnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, produktów rolnych i środków spożywczych wymienionych w załącznikach do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1) oraz napojów spirytusowych, które podlegają wpisowi na krajową listę chronionych oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 16, z późn. zm.).”;

- 42) w art. 178 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy oznaczenie geograficzne zostało zarejestrowane w trybie określonym w art. 4 lub zostało wpisane na krajową listę chronionych oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89.”;

- 43) art. 233¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 233¹. O zgłoszeniu wynalazku, wzoru użytkowego i znaku towarowego, w zakresie wskazanym w art. 146¹ ust. 1–3 oraz art. 152⁶ ust. 1 i 2, a także o wniesieniu sprzeciwu, o którym mowa w art. 152^{6a} ust. 1 oraz art. 152¹⁷ ust. 1, ogłasza się w „Biuletynie Urzędu Patentowego.”;

- 44) w art. 245 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Urząd Patentowy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo części i w tym zakresie rozstrzyga co do istoty sprawy, albo
- 3) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo części i w tym zakresie umarza postępowanie w sprawie, albo
- 4) umarza postępowanie w części, a w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję lub uchyla zaskarżoną decyzję i rozstrzyga co do istoty sprawy, albo
- 5) umarza postępowanie.”;

- 45) art. 246 otrzymuje brzmienie:

„Art. 246. 1. Każdy może wnieść umotywowany sprzeciw wobec prawomocnej decyzji Urzędu Patentowego o udzieleniu patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy lub prawa z rejestracji w ciągu 6 miesięcy od daty opublikowania w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” informacji o udzieleniu prawa.

2. Podstawę sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, stanowią okoliczności, które uzasadniają unieważnienie patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy lub prawa z rejestracji.”;

- 46) w art. 247 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli uprawniony w odpowiedzi na zawiadomienie Urzędu Patentowego, o którym mowa w ust. 1, podniesie zarzut, że sprzeciw jest bezzasadny, sprawa zostanie przekazana do rozstrzygnięcia w postępowaniu spornym. W przeciwnym przypadku Urząd Patentowy wydaje decyzję uchylającą decyzję o udzieleniu patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy lub prawa z rejestracji, umarzając jednocześnie postępowanie.”;

- 47) w art. 255 w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) unieważnienie patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy albo prawa z rejestracji na skutek złożonego sprzeciwu uznanego przez uprawnionego za bezzasadny.”;

- 48) art. 298 otrzymuje brzmienie:

„Art. 298. Roszczenia z tytułu naruszenia prawa ochronnego na znak towarowy, jeżeli sprawca działał w dobrej wierze, mogą być dochodzone za okres rozpoczynający się po dniu, w którym Urząd Patentowy dokonał ogłoszenia o zgłoszeniu zgodnie z art. 146¹ ust. 1, a w przypadku wcześniejszego powiadomienia osoby naruszającej prawo o dokonany zgłoszeniu – od daty powiadomienia. Przepisy art. 288 ust. 1 oraz art. 289 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2. 1. Do postępowań o udzielenie prawa ochronnego na znaki towarowe oraz postępowań toczących się na skutek wniesienia sprzeciwu wobec decyzji o udzieleniu prawa ochronnego na znak towarowy, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W postępowaniach o unieważnienie i stwierdzenie wygaśnięcia praw ochronnych dotyczących znaków towarowych zgłoszonych na podstawie przepisów dotychczasowych, wszczętych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, nie jest wymagane wykazanie interesu prawnego.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*